

כזית להקטרתה.⁽¹⁾

עוד דרשו, כשם שבזכה פולסת המחשבה באחת מארבע עבודותיו שהן שחיטה, קבלה בכלל, הולכה וזריקת הדם, כך במנחה פולסת המחשבה באחת מארבע עבודות שבאה. ובאה המשנה לפרט באלו עבודות מחשבה פולסת.

זה הכלל, בל הקומץ את המנחה שקמיצת מנהה נגדר שחיטה בזכחה היא, ר"י או הגותן אותה **בכללי** קודש שזו נגדר קבלת דם הובח בכלל, או **המוליך** אותה להקטריה שזו נגדר

איינה נאכלת אלא ליום ולילה, או **כזית** משיריה למהר, או להקטיר **קומץ** למהר או **כזית** מוקצתה למהר, או להקטיר לבונה יב-א **לא מהר, פיגול** הוא וחיבין עלייו אוכליו ברות שנאמר "והנפש האוכלת ממנו עונה תשא" [ויקרא ז] ודרשו גזירה שוה מאכילת נותר האמור בו "ואוכליו עונו ישא" מה נותר בכרת אף חוץ לזמן בכרת.

ומה שלא הזירה המשנה לבונה שייעור "כזית" כמו בשידרים וקומץ, ההינו משום שסתמה המשנה דבריה כשית הסוברת שהלבונה כשרה בקורס אחד, ואין צורך

לשיטה הסוברת אין הקטרה פחות מכך, כיצד ניתן להקטיר את הקורט **בפני עצמו?** וכותב המקדש דוד [ח ג], כי יתכן שמאחר ושיעור הקטרת לבונה הוא בקורס, הרי שבדיעדן חשובה זו הקטרה **אעפ' שאין בו** כזית, משום שהוא שייעור הקטרתו.

ולפי זה יש לומר שמאחר והקטורת לבונה כשרה אף בקורס, משום כך מפגלת בו המחשבה אפילו אם אין בו כזית.

והගרי"ז אמר לבאר דברי רשי, על פי מה שיסד הגרא"ח, כמה שמחשבת פיגול על זריקת הדם מפגלת, אין זה משום שחייב על אכילת מזבח חוץ לו, אלא הוא דין מחשבה על עבודות זריקה שمفגלה. ולפי זה, הוא הדין בהקטרת לבונה שהיא צוריקת הדם, סיבת הפיגול בה היא מחמת שחייב על עבודות הקטרת שלא כדיין. ואם כן אין צורך בחישוב על כזית שהרי דין כזית עניינו באכילת מזבח, ואילו דין פיגול בהקטורה עניינו בעבודות הקטרה, וכיון שעבודות הקטרת הלבונה נעשית בפחות מכך, אף המחשבה בה מפגלת.

אולם **באבן האזל** [פסולי המקדשין יד י נקט שאם אין הקטרה פחות מכך הרוי שאף

שלם דהינו שבע ימים תמימות. ומכיון שעיל פי רוב הניחו את הלחים אחר הקרכבת המוספין, אם כן כל זמן שלא הגיע זמן הקרכבת המוספין, עדין לא עבר שבוע שלם מהזמן שבשבת שעברה הניחו את הלחים.

1. כן פירוש רשי. והקשה השיטה מקובצת, אם כן, מדוע לא נאמר במשנה "להקטיר קורט אחד מלבולנתה"? וכך כתוב, כי אף במחשבה על הקטרת לבונה צריך שייעור כזית, אלא שהנתנו לא פירוש זאת, כי סמך על מה ששנה כבר כן לגבי קומץ.

ובטעם הדבר שצריך מחשבה על כזית, כתבו התוס' ל�מן [נה ב], שהוא משום שלענין פיגול הוקש אכילת מזבח לאכילת אדם, מה אכילת אדם בכזית אף אכילת מזבח בכזית. ובאמת דברי רשי צריכים ביאור, שהרי לא חישב על שייעור אכילת מזבח ?

ומעיקר דברי רשי שאמר שמחשבה על הקטרת קורט לבונה מפגלת, מבואר שיש דין הקטרת על קורט לבונה, ואם כן נמצא שבמנחה כשרה מקטיר את הקורט לבונה **בפני עצמו** אף שהוא מקטיר את הקורט לבונה **בפני עצמו**. והקשה השפט אמת,